Pavel Coruţ
Cântec

Cenuşa ultimei văpăi
În care ne-am împărtăşit
Mai strigă încă ochii tăi.
Nu crede că ne-am despărţit.

Potirul inimii e gol
Şi-n creier, doar un singur glas:
E stins teribilul pârjol.
Ce ţi-a rămas? Ce mi-a rămas?

Un zâmbet rece şi pierdut
Şi întrebări fără răspuns:
De ce nu eşti ca la-nceput?
Ce ţi-am ascuns? Ce mi-ai ascuns?

Din câte taine-am împărţit
Şi-n câte vise am zburat.
Doar un pustiu necontenit?
Eu ce-am uitat? Tu ce-ai uitat?

Din câte flăcări ne-au topit.
Din câte zile, goi şi puri.
Am răsărit şi-am asfinţit.
De ce să jur? Pe ce să juri?

Din câte stele-au răsărit
Şi-n inimi au făcut popas.
Din tot ce-n tine am iubit.
Ce mi-a rămas? Ce ţi-a rămas?

Cenuşa ultimei văpăi
În care ne-am împărtăşit
Mai strigă încă ochii tăi.
Nu crede că ne-am despărţit.